

чеството (оркестрово) на Р. има черти отъ французския импресионизъмъ и Листовска изобретателностъ — при едно богатство на хармонитъ и яркостъ на оркестровитъ багри. Творби: „Драматична сим-

Оторино Респиги

фония", „Римски фонтани“ (най-издържаното и популярно негово оркестрово творение), симфоническа поема „Prima vera“ за соли, хоръ и оркестъръ, симфоничната поема — „Римски празници“ и такава върху една арменска поезия, „Балада на гномидитъ“, „Римски пинии“ и „Антични италиянски арии и танци“ за голѣмъ оркестъръ, сюита за малък оркестъръ, „Trittico Botticiliano“ за камеренъ оркестъръ, единъ „Григориянски концертъ“ за цигулка и оркестъръ, една токата за пиано и малък оркестъръ, 2 струнни квартета, една соната за цигулка и пиано; опери: „Енцо“, „Семирама“, „Белфаджоръ“, „Мария Виктория“ и „Гатиама“ (1931), на текстъ отъ Клаудио Кастала, „Рождествена хвалебна пѣсень“ — за 2 женски гласа, малък хоръ и 6 духови инструмента, миниатурна оркестрова сюита „Табакерата“ (1931), Дорийски квартетъ „Белкисъ-царица савска“ — гласовъ балетъ на сюжетъ: лю-

бовъта на Соломона съ Савската а царица.

Респирасионъ, фр. respiration — дишане — се наричатъ означението о мѣстата, където трѣбва пѣвецътъ да поема дѣхъ. Р. се означава съ ъ знака ' или ''.

Респонсориалъ, фр. responsorial — се нарича. въ католическата църква на книгата, която съдържа пѣснопѣнията на нощната служба.

Респонсории — се наричатъ, въ католическата литургия, текстоветъ, въ които се пѣятъ отъ хора — въ отговоръ на възгласитъ на свещено-служителя. Р-тъ биватъ едно или многогласни — съ, или безъ съпроводъ.

Респонсориумъ, лат. responsorium — се наричатъ, въ католическата църква, пѣснопѣнията, които се изпълняватъ солово, и сж богати съ мелодически украшения.

Ресъ факта, лат. Res facta — буквально = „свършено дѣло“ — сжж се наричали отъ XIII до XVIII в., композици, въ които всички гласове сж контрапунктично изработени, но които за публично изпълнение трѣбва да претърпятъ известна преработка — това е било единъ видъ импровизиранъ контрапунктъ, който трѣбва да се преработи. Презъ XVI и XVII в. товаа преработване се отнася и до съставяване на гласоветъ или инструментитъ, а по късно — до украсяването и до акомпанимента върху генералбаса,

Рефикъ, Йомеръ бей — турски пианистъ, училъ при проф. Адинолфъ, живѣе въ Америка.

Рефрѣнъ, фр. refrain — се нарича мелодическа фраза, или частъ отъ такава, която се повтаря следъ всѣки куплетъ на една пѣсень или рондо.

Рециталь, фр. recital — дума съ която англичанитъ и французитъ наричатъ соловитъ концерти — такива, въ които има единъ изпълнителъ: Р. на цигулка, Р. на пиано, Р. на пѣние.

Речитативъ, ит. recitativo, фр. récitatif — се нарича единъ особенъ видъ пѣние, въ който ритмътъ и измѣнението на тона става съ огледъ на една правилна музикална декламация, което може да се нарече още прозаическо говорно пѣ-